

Бон. Какво рече ?

Иса. Хвана да плаче и не ся отговори.

Бон. Ахъ ! Памела веке на мене не ся увѣрява; страхува ся да не бы да заборава отца нейнъ, и го крые; познава погрѣшка-та си и мя обезправдява като мысли че искамъ да си отмстя. Самъ азъ нека ида да го тража.
(отхожда.)

Мил. Виджъ Кавалерина какъ скоро камъ насъ иде. Нека чуеме какво ново го води тука.
(камъ Бонфила.)

СЦЕНА ШЕСТАЯ.

Кавалерина Ернолдъ и реченни-те.

Ери. Милордъ, научи ли новина-та ?

Бон. Коя новина казвашь ?

Ери. Конгъ Ауспійскій, отецъ Памелинъ побуденъ, мысля, отъ отчальнѣ, самъ отиде да ся яви на Царскій дворъ, и сосъ жертвованіе своего живота да проси правосудіе за своя-та дщеря.

Бон. Че може ли да направи таково нещо безъ да ми каже ? така ли ся отвѣщава на мое-то камъ него пріятелско усердіе ? не,